

SLAVA VERSULUI ROMÂNESC

15 ianuarie 2009 Nr. 3

REVISTA LITERARA

SLAVA VERSULUI ROMANESC

Proiect suflet de român

Coordonator proiect Safta Alina

Tehnoredactare: Safta Alina, Florina Pletea, Voicu Rodica

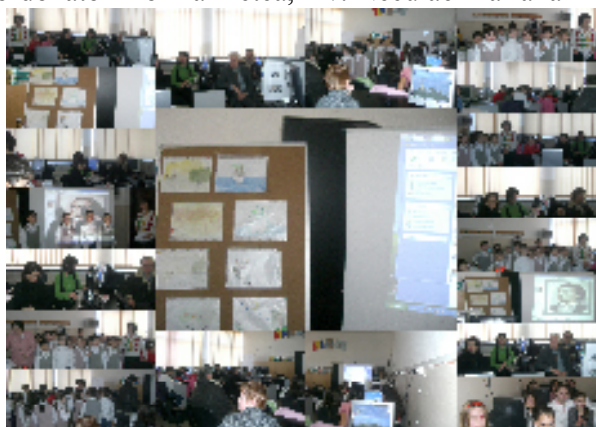
Elev Safta Iustin

SLAVA VERSULUI ROMÂNESC

Elevii Școlii Tudor Vladimirescu, coordonator Alina Safta, director Badea Gheorghe și doamnele învățătoare Voicu Rodica, Mareș Gabriela

Elevii Școlii Prof. Paul Bănică, coordonator director, Nela Badea

Elevii Școlii Coresi, coordonator Florina Pletea, înv. Neculae Mariana

**A devenit o tradiție sărbătorirea zilei de 15 ianuarie,
ziua poetului nepereche Mihai Eminescu,
în Școala Tudor Vladimirescu**

INVITAȚI:

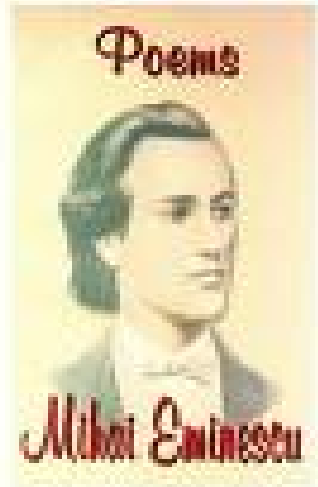
**PROF. DIRECTOR BADEA NELA,
PLETEA FLORINA**

POEȚI DÂMBOVIȚENI

*Ion Iancu Vale a fost alături de micii creatori și le-a vorbit despre Eminescu .
„Eminescu va dispărea odată cu ultimul român, odată cu România, căci el este
mitul ei.*

Ioana Geacăr

Oana Livia
Dragut Andreea, Ivan Mihaela
Ungureanu Oana, Mihalache Alia

"El Eminescu avea ca atare un suflet etic, simțitor la toate ideile și sentimentele, care alcătuind tradiția unei societăți, sunt ca grinzile afumate ce susțin acoperișul unei case, nefiind lipsit totdeauna de viziunea unui viitor mai drept. Nu nutrea nicio aspirație pentru sine, ci numai pentru poporul din care făcea parte, fiind prin aceasta mai mult un exponent decât un individ. Eminescu

a fost, într-un cuvânt, un om înzestrat să exprime sufletul jalnic sau mândru al unei mulțimi în primejdie de a fi strivită de puterile îndârjite ale lumii vechi, să o înviorizeze cu vehemența și s-o împingă înainte, arătându-i viitorul în chipul unui trecut idilic și pe care soarta l-a aruncat într-o societate parând entuziasată de progres și grabită de a-i lepăda veșmintele vetuste, dar hotărâtă a nu abandona nimic din privilegiile ei.

Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pamântul românesc. Ape vor seca în albie, și peste locul îngropării sale va răsări padure sau cetate, și câte o stea va veșteji pe cer în departări, până când acest pamânt să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale." George Călinescu.

„A vorbi de poet e ca și cum ai striga într-o peșteră vastă...[...].

Într-un fel, Eminescu este sfântul preacurat al gherului românesc[...].

Fiind foarte român, Eminescu este universal. Asta o știe oricine citește; cu părere de rău că lacătul limbilor străine nu poate să fie deschis cu chei străine."

Tudor Arghezi

Școala: Tudor Vladimirescu

DOR DE EMINESCU

- Cine este oare Mihai Eminescu? Un tânăr ca oricare sau un băiat cu o copilărie aparte?

Nu este niciun tânăr obișnuit, niciun băiat cu o copilărie... Este o lumină aprinsă pe bolta cerească și în sufletele unui om plin de durere. O ființă care a cunoscut suferința, durerea, dar și fericirea. Un om cu o inteligență și un suflet mare, care cuprinde în el toate sentimentele și trăirile pe care ni le-a transmis nouă, oamenilor.

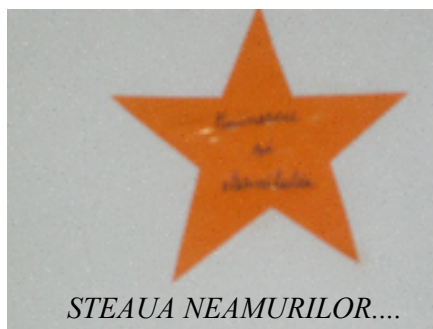
Este adierea vântului, care mângâie copacii tremurând, ploaia ce hrănește florile cu mirosuri înmiresmate, o pasăre singuratică care zboară liniștit, deasupra lumii înconjurătoare, un râu ce se aude curgând lin....parfumul poeziei.

Dobrică Adelina – clasa a –VIIa D

Școala "Coresi", Târgoviște

Prof. Florina Pletea

*desen clasa a II- a Step
Școala „Tudor Vladimirescu”*

Eminescu...un nume care își amintește de poetul nostru drag, de poeziile sale și de experiența îngrozitoare pe care a trăit-o mai mult din jumătate de viață. Geniul poeziei românești își creează o stare fie de tristețe, fie de bucurie, în clipa în care deschizi o carte.

În suflet și în gând își alunecă asemenea Luceafărului pe o rază fiecare emoție, lacrimă pe care o revarsă datorită vieții sale crunte. Luceafărul poeziei românești ne-a lăsat în dar creațiile sale prin care ne transmite gândurile și trăirile pe care le-a avut de întâmpinat în viață. Chipul și privirea sa înduioșată te fac să-ți imaginezi caracterul fragil și mintea limpede...Acest geniu, considerat de noi, codrului, din păcate, n-a fost descoperit decât în momentul în care s-a stins din viață și a urmat calea celor dreپți. Astfel, ducându-se încă de când era în floarea vieții la Domnul cel de Sus, ne-a lăsat în suflet, nouă, oamenilor, un mare regret și o mare vină.

Și totuși...Eminescu a scris până la ultima suflare despre natură, iubire, viață.

De-a lungul anilor ce au trecut, de la moartea acestuia, noi îl comemorăm așa cum se cuvine pe Eminescu, considerat de români Steaua neamurilor noastre. Și tind să cred că nu îl vom uita niciodată pe întemeietorul poeziei românești, al cărui suflet clocotea ca apa dintr-un izvor termal !

Așa că vă rog să nu-l disprețuiți pe marele nostru poet, mândria neamului nostru!

Iancu Daniela-clasa a –VIIa D

Școala "Coresi", Târgoviște

Prof. Florina Pletea

Desene: elevii de la Școala Tudor Vladimirescu

Omul...

Este luna...

Iar noi suntem niște stele

România-i, noaptea dulce

Ce ne reprezintă viața.

Este viața...

Stă cu gândul printe noi

Și ne-ncântă cu frumoase poezii.

Fiecare poezie are –un suflet

Omule, ești chiar tu!

Toma Crista , șclasa aVa B

Școala "Coresi", Târgoviște

Prof. Florina Pletea

Mihai Eminescu

Azi de dimineata, când stăteam întinsă în pat, mi-am amintit de frumoasele zile de vară, în care mă jucam până seara târziu cu Mihai, cel mai bun prieten al meu. Era un copil înzestrat cu mult talent artistic. Acest lucru nu era de mirare, deoarece părinții lui erau amândoi profesori.

Totul a fost frumos, anii au trecut, am crescut, iar drumurile noastre s-au despărțit atunci când a trebuit să mergem la facultate. Părinții lui Mihai l-au trimis să studieze în Franța, iar eu am ramas

în orașul meu natal.

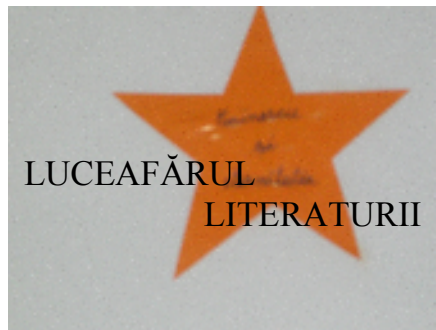
Mihai simțindu-se din ce în ce mai singur în sofisticatul Paris, s-a întors în Romania unde se simțea mult mai bine. După ce ne-am revăzut, ne-am propus să scriem împreună poezii și texte în proză. Am vrut să ne împlinim visul și am muncit din răputeri pentru asta. Eram renumiți pentru frumoasele noastre metafore. Expresia care noua ni se părea cea mai interesantă sună cam așa: Consider ca în sufletul omenesc este mai importantă prietenia unei persoane decât orice noțiune, deoarece un om fără prieteni este ca un copac singur într-o pădure imensă, care până la urmă se usucă și piere ”.

Scrisul ne-a apropiat mult. Într-o zi, Mihai s-a îmbolnăvit de cea mai cruntă boala „ cancer ”. Dumnezeu l-a luat și sunt sigură că l-a dus printre cei buni. Am suferit mult când a decedat. A murit prea tânăr și este păcat ca un om atât de talentat se pierde atât de repede. Fiecare lacrimă pe care am vărsat-o am transformat-o într-o frumoasă poezie dedicată lui.

El s-a născut pe 15 ianuarie 1850 și a murit în 1889 la 39 de ani. Merg destul de des la monumentul său și acolo povestesc ca și când aş vorbi cu Mihai: Dacă le-ai văzut pe toate și nu ai aflat ce este frumusețea înseamnă că n-ai ochi, iar dacă le-ai văzut și n-ai simțit puterea frumuseții înseamnă că n-ai inima. Tu, Mihai le-ai văzut și le-ai apreciat prin a compune poezii despre acestea.

*Georgescu Selina, clasa aVaB
Școala ”Coresi”, Târgoviște*

Prof. Florina Pletea

Eminescu este luceafărul literaturii,
Este poetul nepereche,
Prin versurile sale totul prinde viața,
Copacii ne alină cu crengile - plecate
Izvoarele ne-ndeamnă, ne șoptesc

E...
O lume de vis, o lume de poezie,
O lume a creației eminesciene!

IANUARIE ȘI EMINESCU

*Luna ianuarie este înnobilită de versurile Lui,
Care ne-alina sufletul.
Versurile lui formeaza un mare imn
Ce se înalță în Univers,
15 Ianuarie este o zi de glorie pentru literatura română,
O zi de sărbătoare!
Viața și-a daruit-o pentru Eternitatea Poeziilor!*

*Crina Larisa , Băncilă Adriana
Tudor Vladimirescu, Târgoviște*

clasa a II-a STEP
Tudor Vladimirescu, Târgoviște

De vorbă cu minunatul codru eminescian

Mergând pe lângă codru într-o zi minunată de vară, de printre copaci am auzit un strigat:

- Eminescu! Eminescu! Unde esti Eminescu? Auzind acest strigăt mi-am dat seama că este codrul despre care Eminescu a scris poezii în timpul vieții. Așa că, m-am așezat la rădăcina unei sălcii, care și-a aplecat crengile peste trupul meu, de parcă mă învelisem cu o pătură din catifea.

- Codrule! Codrule! Arată-mi-l pe Eminescu, când, și cum își petrecea timpul cu tine!

- Ți-l arăt! Ți-l arăt! Și, deodată un nor veni în fața mea și începu să-mi arate imagini minunate cu Eminescu și codrul spunându-și amândoi păsurile vieții.

- Codrule! Codrule! Arată-mi-l pe Eminescu, cum își petrecea timpul cu iubita sa pe care o considera „Ochi lui” sau „Lumina ochilor lui”!

- Ți-l arăt! Ți-l arăt! Și pe trunchiul unui copac apărură imagini cu Eminescu și iubita sa. Dar deodată, imaginile dispărură, cerul se întuneca și începu să bată un vânt aspru. Iar crengile sălciei se ridicaseră și mi-a spus ca astăzi este 15 iunie, ziua în care Eminescu s-a stins din viață. Am auzit departe:

„- GATA! Vino în lumea eternă a poeziei, tu, rege al poeziei!”

De atunci, toată lumea știe:

Mihai Eminescu s-a născut în anul 1850 la 15 ianuarie și s-a stins din viață în anul 1889 la 15 iunie.

Stoian Beatrice

Clasa a V-a A
Școala: Tudor
Vladimirescu

Gânduri despre Mihai Eminescu

(1859-1889)

Ne întoarcem în timp, dar suntem prin trăire și simțire ancorați în prezent. Eminescu este prezentul și viitorul.

Mihai Eminescu este cel mai mare poet român aparținând perioadei marilor clasici. Toți știu acest lucru și îl privim ca pe miracol, miracol poetic.

Prin versurile sale, Eminescu redă frumusețea esența care adună zărilor, dă strălucire trecutului, prezentului și viitorului. Prin versurile sale dă poeziei strălucirea desăvârșită. În fiecare an versul eminescian dobândește noi și noi conotații.

În fiecare an, pe 15 ianuarie Eminescu este mereu alături de noi.

Pe mine m-a impresionat în mod deosebit poezia 'LUCEAFARUL' deoarece însuși Eminescu este LUCEAFARUL nostru, al românilor.

*Guta Ruxandra
Redactare Bosoi Radu*

Clasa : a VIII-a B

Dor de Eminescu

*Eminescu... luceafărul etern,
Este arta care nu moare ;
Lumina care nu dispare;
Copilăria ce nu se sfârșește...
Codrul suspină de dorul său,
Dar ne încălzesc razele lui de soare,
Iar natura parcă din nou prinde culoare.
Când Eminescu a apus
Cerul s-a întunecat,
Iar codrul a suspinat.*

*Eminescu este ca o rază de soare ce se prevede printre norii gri, negri,
plumburii.
Ungureanu Oana
Clasa a VI-a A*

Eminescu, o floare veșnică

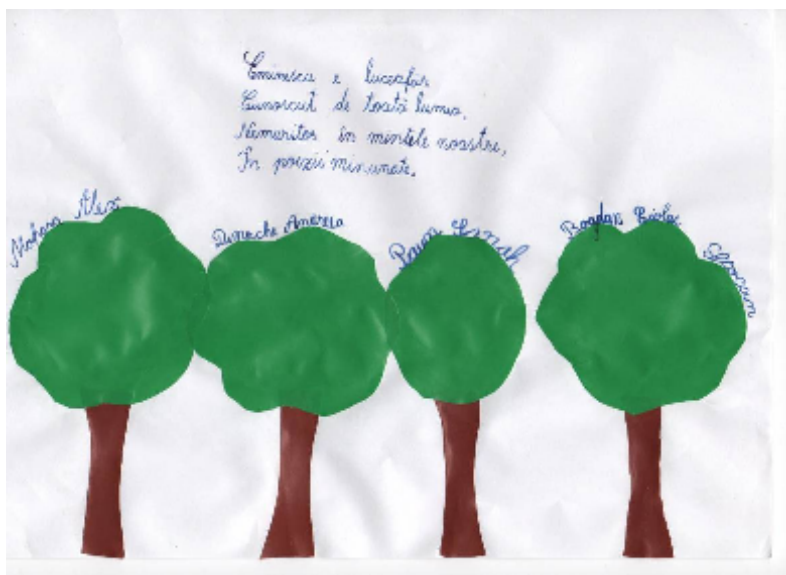
*Eminescu se numește
Marele visător,
Iubitorul codrului
Și stăpânul văzduhului,
Iubitorul stelelor
Și păzitorul apelor
Eroul din basme,
A dat viață, viselor, fantasmelor,*

*Cristaline de speranțe;
Iar cu timpul care trece,
Lucefărul îl călăuzește.*

*Mihalache Alia, clasa a VI-a, A
clasa a II-a STEP
Tudor Vladimirescu, Târgoviște*

*Versul eminescian este raza dimineții
Strălucirea soarelui
Floarea speranțelor, ETERNITATE.*

*Codrule nemuritor
În poezii ești descris
Ca un Lucefăr
aprins,
Ce nu se stinge
niciodată.*

*Alecu Ioana, Marin
Andreea, Smărăndescu
Ariana, Catrina Elvin*

*Lucefărul poeziei, Eminescu.
Cel ce este nemuritor în inimile românilor.*

*Lucefărul luminos
Îl vestește Hristos*

Safta Iustin, Niculae Alex, Dragomir Alina, Ardeleanu Claudiu

Mulțumim celor care au participat la această deosebită activitate.

Elevii Școlii *Tudor Vladimirescu*, coordonator Alina Safta au participat și la Activitatea literar-artistică și concursul realizat de Școala *Prof. Paul Bănică*, Târgoviște. Cei mai talentați au fost premiați.

Elevii Școlii *Tudor Vladimirescu*, coordonatori: profesor Alina Safta, doamnele învățătoare Voicu Rodica, Mareș Gabriela

Elevii Școlii *Prof. Paul Bănică*, coordonator director, profesor Nela Badea

Elevii Școlii *Coresi*, coordonator profesor Florina Pletea, înv. Niculae Mariana